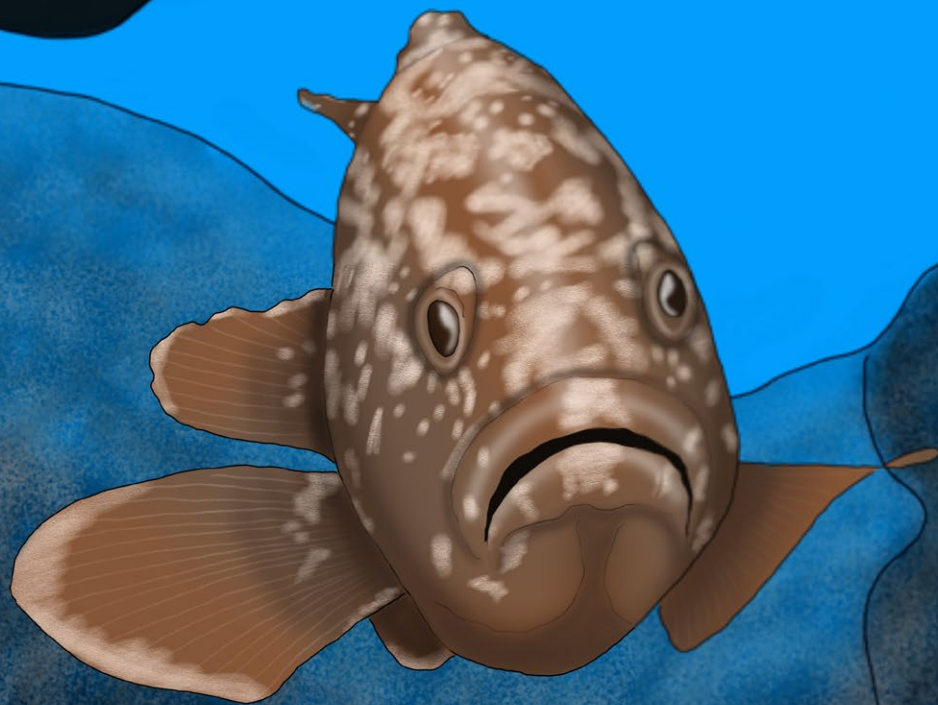
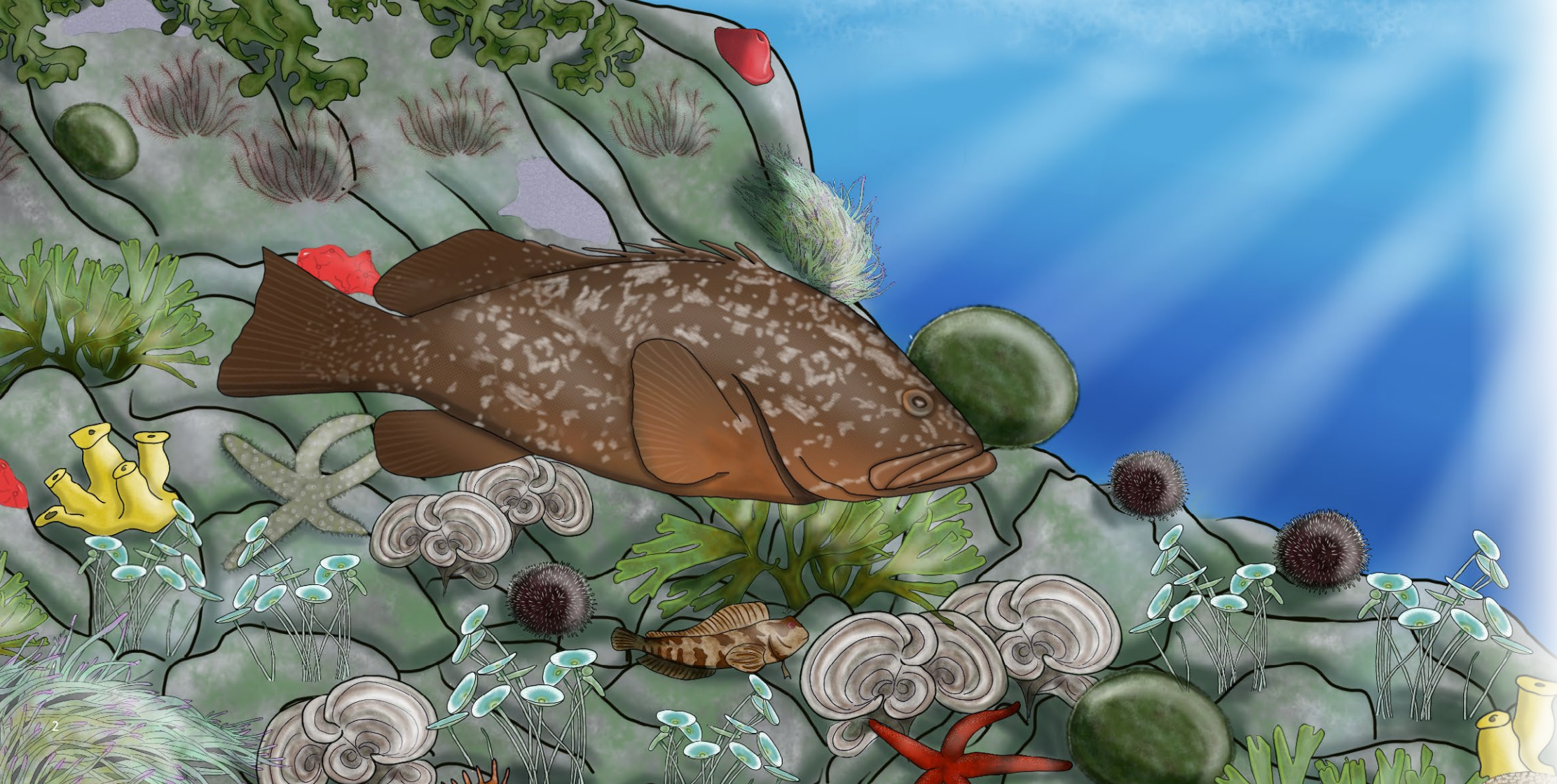

ELS GRANS MEROS

ELS GRANS MEROS

El mero és una de les espècies més característiques de la nostra costa i tot un senyal d'identitat de les immersions a la Costa Brava.

És un peix gros, normalment tranquil i molt territorial i un indicador d'un molt bon estat de conservació dels fons marins. Les seves observacions són sempre motiu d'alegria i molts submarinistes els defineixen com un objectiu que cal anar a veure durant les immersions.

Durant molt temps els grans meros quasi van desaparèixer de les nostres costes a causa de la sobrepesca, però des de l'establiment de reserves marines i de polítiques de protecció ambiental, que han restringit la pesca submarina, els podem tornar a observar, especialment els mascles adults amb la seva mida imponent.

ELS GRANS MEROS

Tot i que hi ha diverses espècies de mero, són els *Epinephelus marginatus* els que arriben a assolir una mida realment gran, que pot sobrepassar el metre i mig en un mascle adult.

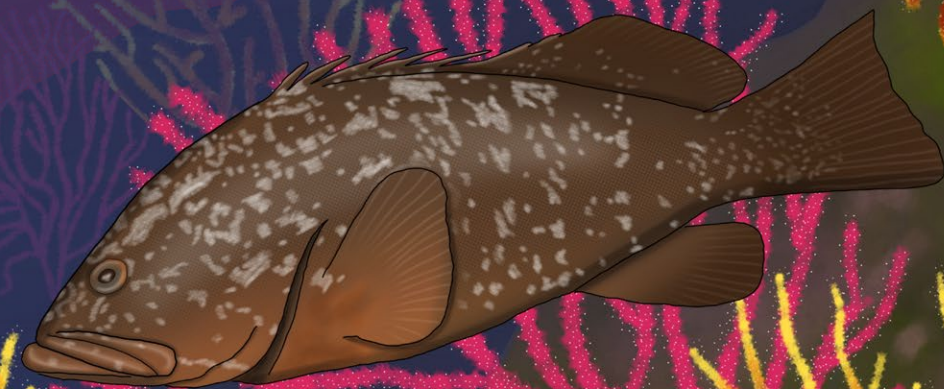
Tenen una coloració marró amb taques clares que els serveix per camuflar-se entre les roques, i tot i que els grans exemplars es troben a més fondària, podem veure exemplars més petits a molt poca profunditat, moltes vegades associats a petites cavitats i baumes on busquen refugi.

Són de la família dels serrànids i, com molts altres peixos de la família, tenen un fort caràcter territorial. Això fa que sempre estiguin en el mateix punt i en facilita l'observació.

Dins el seu territori hi tenen diversos refugis estables on passen la major part del temps i roques on amagar-se de forma momentània, que també els serveixen de base per caçar els peixos, pops i altres animals que formen la seva alimentació.

Mero
Epinephelus marginatus

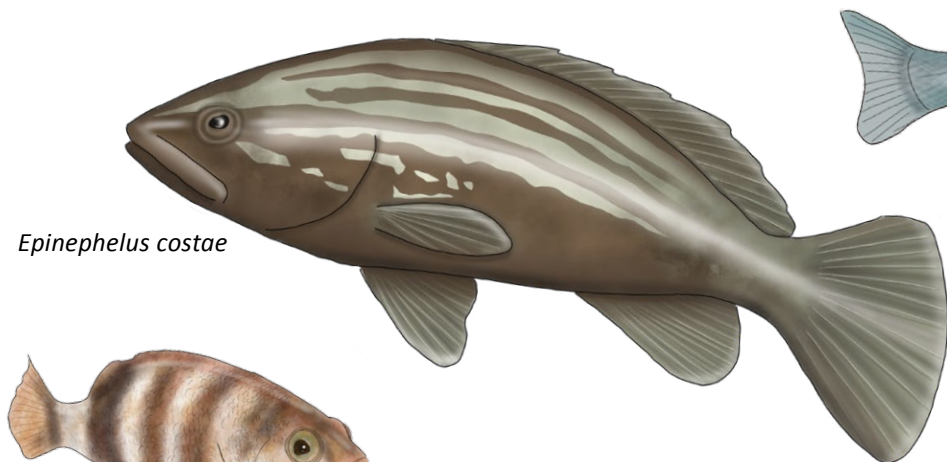

SABIES QUE:

A part del mero que coneixem, a Catalunya hi podem trobar dues espècies més, l'*Epinephelus costae* i el *Polyprion americanus* però en molta menys abundància i molt més difícils de veure per les seves característiques.

L'*Epinephelus costae* es distingeix per les ratlles longitudinals i és més petit i molt desconfiat, i el *Polyprion americanus* prefereix fons profunds, això fa que només el puguin veure submarinistes experimentats que practiquen el busseig tècnic.

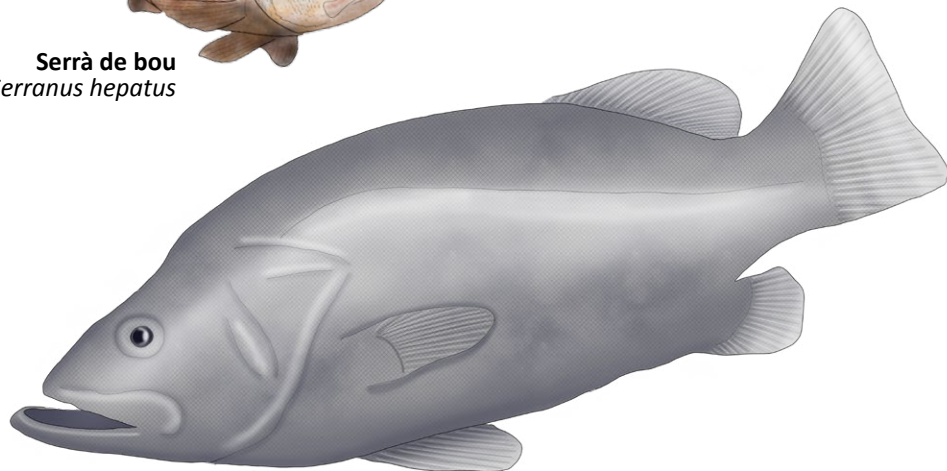
A més, de la família dels meros a les nostres aigües podem trobar altres espècies: el serrà, la vaca serrana, el serrà de bou, la forcadella i el llobarro.

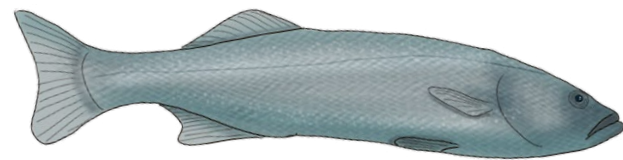
Epinephelus costae

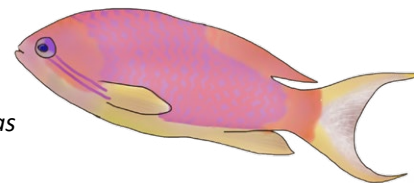
Serrà de bou
Serranus hepatus

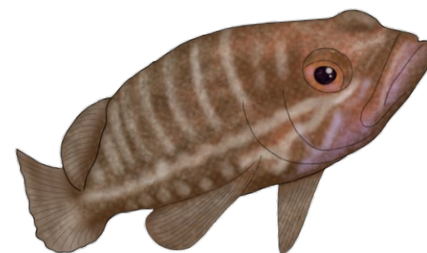
Polyprion americanus

Llobarro
Dicentrarchus labrax

Forcadella de tres cues
Anthias anthias

Serrà
Serranus cabrilla

Vaca serrana
Serranus scriba

PER QUÈ TOTS ELS GRANS MEROS SÓN MASCLES?

Els meros són hermafrodites, neixen sense un sexe definit i és entre els 5 i 6 anys quan assoleixen la maduresa sexual com a femelles.

I seran femelles durant uns 5 o 6 anys més, fins arribar als 10 o 12, moment en el que es desenvoluparan com a mascles, gènere que mantindran fins a la seva mort, que de forma natural serà entre els 16 i els 18 anys.

Així doncs, és necessari que una part de la població arribi com a mínim als 10 anys d'edat per a garantir la reproducció i la continuïtat de l'espècie.

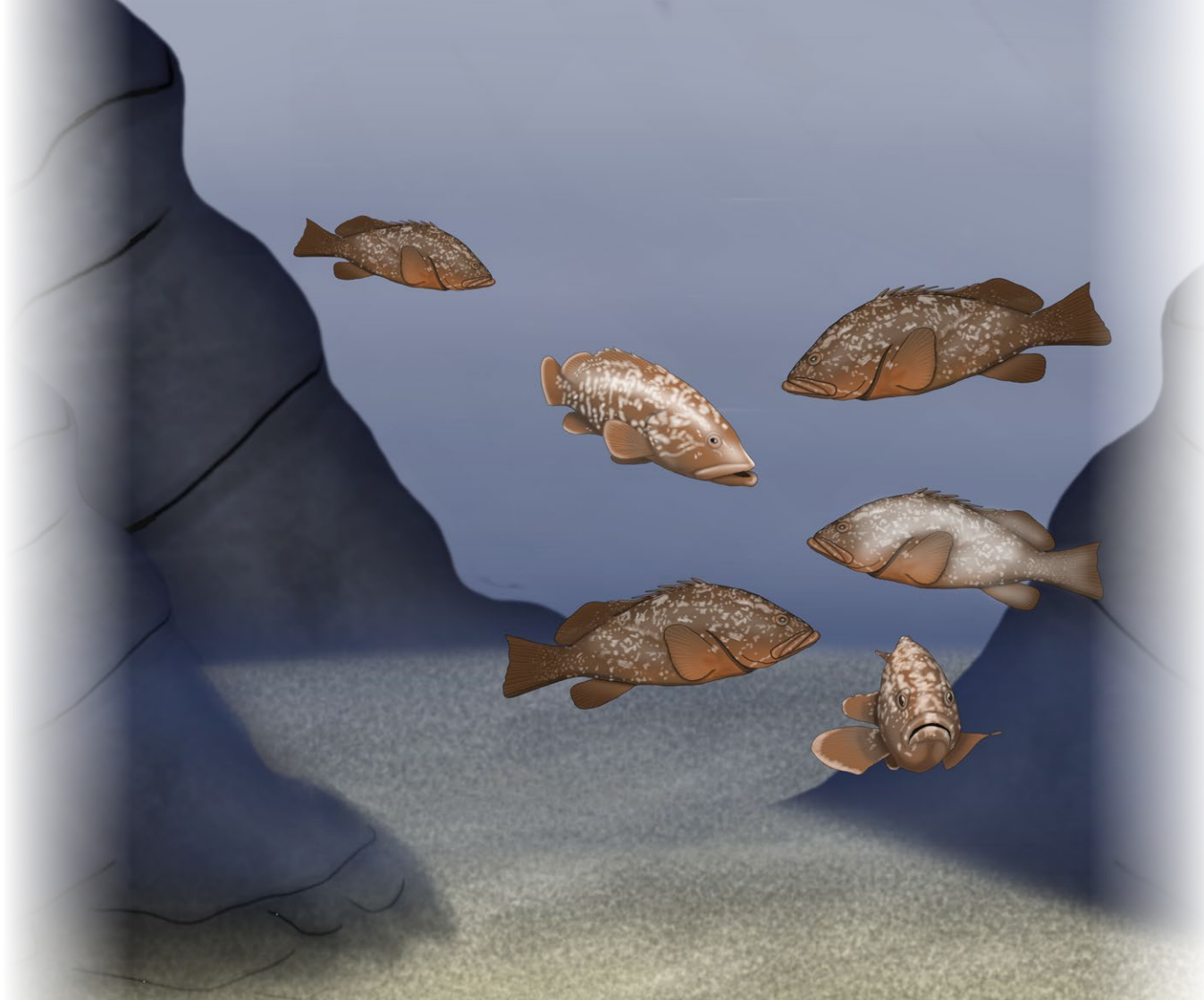
UNA REPRODUCCIÓ MOLT OBSERVADA

La reproducció dels meros ha estat durant molt temps un tema subjecte a múltiples interpretacions per part dels submarinistes i objecte de diversos estudis, ja que ha estat molt difícil observar el procés de reproducció complet.

Ara se sap que durant l'època de reproducció, als mesos de juliol i agost, els adults d'una zona se solen congreguar en indrets molt petits. S'hi troben meros de grans dimensions, ja que cal considerar que les femelles tindran com a mínim 5 anys i els mascles 10.

En un moment donat i de forma sincronitzada, els mascles i les femelles inicien una dansa nupcial per parelles i nedan des del fons cap a la superfície en espiral per finalment separar-se sobtadament al mateix temps que fan la posta.

Els ous fecundats queden a la deriva. Només una quantitat ínfima arribaran a ser viables i es convertiran en meros adults.

ON OBSERVAR-LOS

Per sort, a la Costa Brava gaudim de moltes zones protegides on les poblacions de mero s'han pogut recuperar excepcionalment bé. En aquestes àrees és un peix molt habitual que es pot observar ja des de la superfície i on és fàcil veure alguns esplèndids exemplars de grans mides a partir dels 20 metres, sempre a prop de parets o roques.

Dissortadament, en altres zones es continuen pescant i són difícils de veure, a banda que no n'hi ha en quantitat prou gran per fer congregacions reproductives. En aquests llocs haurérem de buscar en coves i forats o en fondàries on no arribin els pescadors submarins.

Atès el seu caràcter territorial els nostres guies sabran on trobar-los i ens faran gaudir d'un encontre fantàstic que segur que recordarem.

COM OBSERVAR-LOS

Per observar-los hem de prendre les mesures habituals en aquests casos: fer una aproximació tranquil·la i pausada i mantenir una distància prudent.

En molts indrets s'ha vist que els meros tenen un comportament tranquil i de proximitat amb els submarinistes, pel fet que en zones on es practica el busseig no sol haver-hi pescadors submarins ni arts de pesca. Això ens permetrà acostar-nos-hi i veure grans exemplars amb facilitat. Ara bé, hem d'evitar aproximar-nos en excés, ja que són animals territorials que es poden sentir amenaçats per la presència massa propera d'un submarinista.

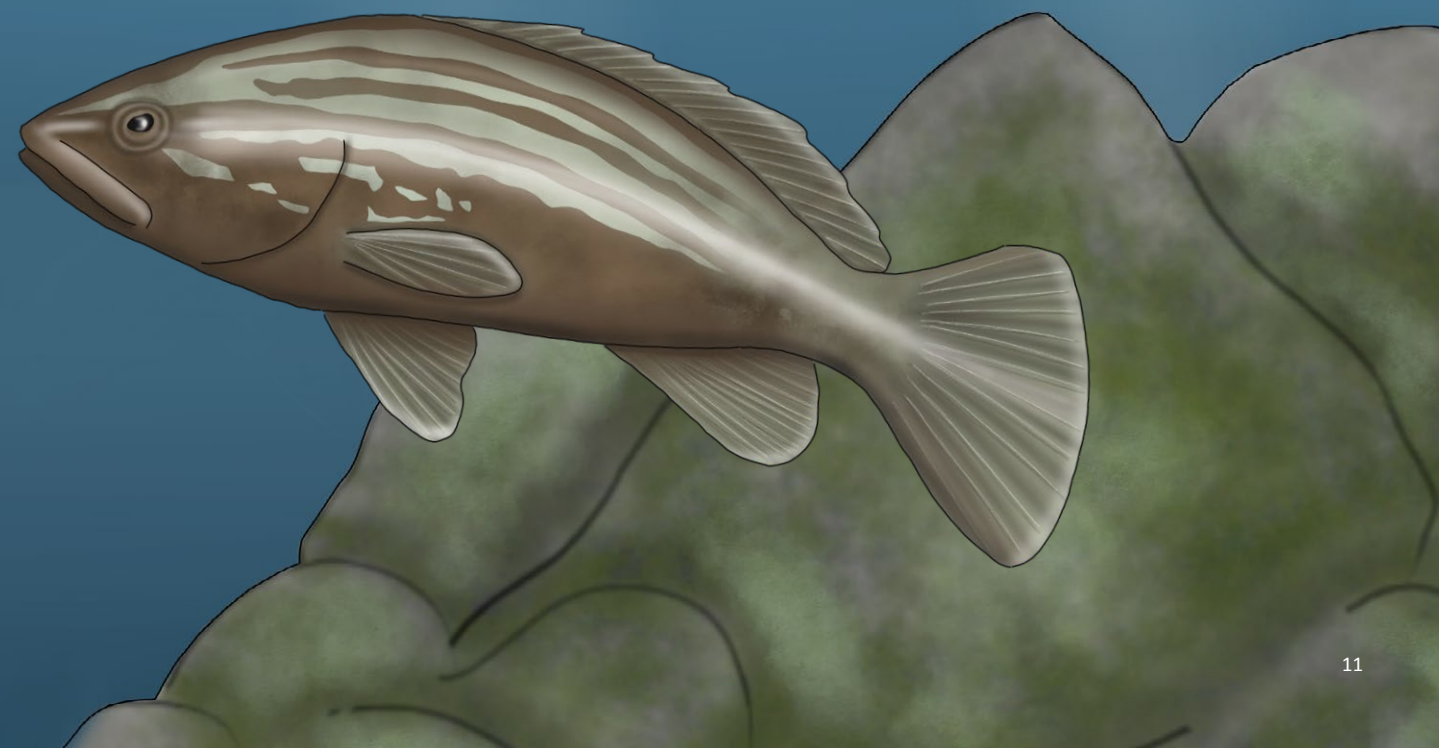
PRECAUCIONS

Com sempre, hem de vigilar per no tocar el fons i no agafar-nos a les roques si no és per motius de seguretat.

En aquest cas afegirem una precaució específica: no utilitzar el flaix ni el focus directament als ulls d'aquests animals, sobretot quan estan quiets dins els seus caus.

I TAMBÉ

La territorialitat dels meros fa que alguns grans exemplars siguin ja vells coneguts dels guies dels centres d'immersió de la Costa Brava, no només saben on trobar-los, si no fins i tot quin tarannà tenen. Ells i elles ens donaran les pautes per a una observació segura i satisfactòria.

Realització:

Associació de Centres Turístics Subaquàtics Costa Brava Sub

Coordinació:

Teresa Marquès

Disseny i maquetació:

Alexandra Ulpat (CODI Comunicació i Disseny)

Idea original, textos i il·lustracions:

Bufalvent. Estudi de la Mediterrània

Ona Font i Xavier Munill

Projecte cofinanciat pel Fons Europeu Marítim i de la Pesca